

Publicerad 2007-06-21 22:28 av Död Mans Hand

late night gammelsvammel

Flickan i den röda ramen

Du slet i tillvaron
som en galen
och den höll dig tillbaka
ju mer du försökte

Du slet i mig
som jag ville slita ur dig
och vi vaknade upp på söndagar
lika slitna varje gång

Du skrev ner
det du inte ville våga säga
varnade långt innan
dina hopplösa profetior slog in

Vi skrev aldrig några kontrakt
eller ens intentionsförklaringar
gick bara som förhårdade katter
runt het sprit

Förhoppningar om sex
vi aldrig tog ut
en vacker kvinna
skall inte behöva be

Och vacker var ditt förnamn
bakom det ogenomträngliga
skyddsglas du givits
av hur livet drabbat dig
om och om igen
genom dagar och år
som ändå lyckats hanka sig fram
till nu

Du bar det stora okända
en oförlöst död baby under huden
du gömde den för ögonljus
skyddade henne mot kritisk luft

Någonstans visste någon
att alla Ja var Nej
och ett trucklass skuld
parkerat i min hall
bad mig på knä
att sluta

Och efteråt
var bara damm över möbler
skitiga lakan
snurrade i en säng, tillbaka på noll
i ett rum
med väggar som valde
att alltid blunda
och aldrig glömma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Död Mans Hand med Poeter.se id #15463 innehar upphovsrätten